

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Under hensyn til nogle af de bemærkninger, der er faldet under debatten, føler jeg mig nødsaget til at henlede Folketingets opmærksomhed på nogle bestemmelser i lov om mægling i arbejdsstridigheder. Der står i lovbestemmelserne fra 1971 i § 13:

»Det er forbudt at udstede erklæringer eller føre vidner om, hvad der af parterne oplyses eller foreslås under de af en forligsmand eller en mæglingsmand ledede forhandlinger, medmindre dette vedtages af begge parter og det drejer sig om bestanddele af forliget eller mæglingsmandens erklæring afgives i henhold til § 8, stk. 5.«

Og det fremgår af § 14, stk. 1:

»Overtrædelse af denne lovs bestemmelser straffes med bøde eller hæfte i indtil 3 måneder, for så vidt ikke højere straf i henhold til den øvrige lovgivning er forskyldt.«

Disse to bestemmelser betyder, at der er nogle i dette Ting, der ikke kan og ikke vil referere, hvad der måtte være foregået i forligsinstitutionen.

(Kort bemærkning).

Berlau (FK):

Heller ikke repræsentanten for Det Konservative Folkeparti er forpligtet ud over sine evner. Nu har vi forsøgt at forklare, hvad sagen drejer sig om, og så nytter det altså ikke noget, du bliver ved med at gentage, at du ikke har forstået en pind af det hele. Det er højst beklageligt.

Men når jeg nu har ordet alligevel og arbejdsministeren citerer fra forligsmandsloven, så fatter jeg bestemt ikke en lyd af det hele. Der står i betænkningen, at arbejdsministeren bliver citeret for, at de oplysninger, han er i besiddelse af, og som efter sagens natur er begrænsede, har han ikke nogen grund til at betvivle. Hvad er det for nogle oplysninger, ministeren er i besiddelse af, og hvor har ministeren sine oplysninger fra, hvis der skal være sådan en tavshedspligt omkring tingene? Op og forklar!

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Ved de her diskussioner diskuterer man det, det drejer sig om, og ikke noget ved siden af,

og jeg svarer naturligvis kun på de spørgsmål, der har relation til den sag. Vi kunne også godt risikere, at den samme mand spurgte, om jeg havde et åbent samleje i Bangkok. Men jeg ikke har nogen plan om at svare på noget sådant; det er sagen uvedkommende.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg mener ikke, at de sidste bemærkninger højner debatten i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg synes, vi skal have denne del af debatten gjort færdig, og derfor vil jeg da gerne, når hr. Berlau beder om et svar, sige, at efter de oplysninger, jeg er i besiddelse af, og som efter sagens natur er begrænsede på grund af de bestemmelser, jeg netop har citeret, har jeg ingen grund til at betvivle, at mæglingforslaget er tilvejebragt efter helt sædvanlig praksis. Det vil bl.a. sige, at forligsmanden traditionelt kun fremsætter mæglingforslag, hvis begge parter ved deres forhandlere vil anbefale det over for medlemmerne. Det er sædvanlig praksis i den danske forligsinstitution. Jeg har ingen grund til at betvivle, at denne praksis er blevet efterlevet.

Ole Henriksen (SF):

Debatten bekræfter, at vi er inde i et nyt overenskomstindgreb, hvor vi lander uden særligt kendskab til indholdet af, hvad vi har beskæftiget os med. Det er klart, at det er lidt ubehageligt – det må det være for de fleste tilstedeværende – at det forholder sig sådan. Jeg synes, at kvaliteten af de svar, vi har fået i udvalget og her, er på et plan, som ikke gør, at vi kan forsvare over for de medlemmer, som vi nu griber ind over for, at det er seriøst behandlet herinde, og at vi kender detaljerne.

Det er blevet sagt, at denne konflikt har livstruende karakter, hvis den kommer til udbrud. Det er ikke SFs opfattelse, at der er noget livstruende i at stoppe færgesejladsen. Der er jo andre skibe, der sejler, og flyene flyver. Flåden er jo også til stede, og den kunne komme til at lave noget lidt mere fornuftigt, nemlig at sejle forsyninger over. Stort set er Bornholm selvforsynende med alting. Derfor kan jeg ikke se andet, end at de, der virkelig får